

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: Porovnání česko-ruských pohádek se zaměřením na tvorbu Boženy Němcové a Alexandra Nikolajeviče Afanasjeva v historickém kontextu 19. století

Autorka: Dominika Repšová, Ruský jazyk se zaměřením na vzdělávání

Vedoucí práce: prof. PhDr. Oldřich Richterek, CSc.

Cílem bakalářské práce Dominky Repšové bylo porovnat sbírky pohádek B. Němcové a A. N. Afanasjeva v historickém a kulturním kontextu doby jejich vzniku, tedy v 19. století. Práce má odpovídající rozsah i logickou a přehlednou strukturu, jejím základním nedostatkem je nevyváženost. Příliš velký prostor věnovala autorka právě historickému kontextu, zatímco pokusu o analýzu a porovnání vybraných pohádek vyhradila pouze str. 48 – 56, které tvoří poslední kapitolu práce. Naproti tomu historii Českých zemí v 19. století věnovala 11 stran, stejně jako historii Ruska. Tuto disproporci lze zřejmě přičíst tomu, že studentčíným druhým oborem je Historie se zaměřením na vzdělávání. Bylo by bývalo lepší, kdyby autorka nerekapitulovala celou historii 19. století, ale pokusila se soustředit více na ty události a tendence, které přímo souvisí s tématem její bakalářské práce. Obě kapitoly zaměřené na historii dělí do čtyř podkapitol, události podává přehledně, bez chyb, nicméně používá velmi podivné vymezení pro čtvrtstoletí, kdy 2. čtvrtinu 19. století označuje jako 25. – 50. léta, analogicky používá i 75. léta. Obdobná jazyková originalita se vyskytuje i v samotném názvu práce. Proč jsou české a ruské pohádky označeny jako česko-ruské, chtěla tím autorka něco naznačit? Úsměvně působí také názvy podkapitol *Pohádkový vývoj v českých zemích v 19. století* a *Pohádkový vývoj v ruských zemích v 19. století*.

Kromě úvodní naddimenzované historie a závěrečné, příliš stručné, analýzy pohádek práce obsahuje ještě kapitoly věnované české a ruské literatuře 19. století, obě velmi stručné a tedy i značně zjednodušené. Solidně je zpracována 2. kapitola věnovaná charakteristice a klasifikaci pohádek, naproti tomu 3. kapitola *Poznámky k osobnostem Boženy Němcové a Alexandra Nikolajeviče Afanasjeva* se příliš orientuje na životní osudy obou autorů a pro účely práce je málo vypovídající.

Poslední kapitola, *Porovnání pohádek B. Němcové a A. N. Afanasjeva*, je sice příliš stručná, ale vzhledem k minimální průpravě v oblasti literární interpretace, kterou studenti bakalářského stupně studia absolvují, je poměrně slušně zpracovaná. V každém případě z ní

Ize usuzovat, že má autorka představu, jakým způsobem k literárnímu textu přistupovat, a že by mohla v obdobné práci pokračovat i v navazujícím magisterském studiu.

Při své práci D. Repšová použila dostatečné množství sekundární literatury, kterou důsledně cituje, formální stránka práce je na dobré úrovni, až na netypický způsob uvádění autorů – např. „HARNA, Josef a Rudolf FIŠER“. Jazyková úroveň práce je poměrně dobrá, i když se autorka dopustila výše citovaných formulačních podivností. K těmto originálním formulacím lze přidat i další, např. označení 18. století jako „minulého“, ve smyslu „předcházejícího století 19.“, nesprávné použití termínu „romanisté“.

Bylo by dobré, aby studentka při obhajobě upřesnila své tvrzení ze str. 33: „Vývoj ruské literatury v 19. století byl stále ovlivňován nájezdníky z východu.“

Navrhované hodnocení: D

V Hradci Králové, 22. 8. 2016

Mgr. Jana Kostincová, Ph.D.